

ikke se bort fra, at Svendene i mangfoldige Tilfælde i høj Grad kan influere paa Forholdet, idet de ikke vil yde noget som helst for den Hjælp, der ydes dem fra Lærlingenes Side. Mesteren maa undertiden uden selv at have Spor af Gavn af det afholde den fulde Udgift til Lærlingene.

Det ærede Medlem fra Frederiksborg (Peder Hedebol) omtalte et meget fint Maskinfirma, der gav Lærlingene 1 Kr. 25 Øre om Ugen. Hvis det skal betragtes som Løn, er det naturligvis uendelig lidt. Men det, at Firmaet overhovedet kunde faa Lærlinge, maa antagelig betyde, at man lærer meget godt der, og at der spiller andet ind.

Den højtærede Minister gav Oplysning om en handlende, der skulde have en 3—400 Kr. for en Lærling om Aaret, men alligevel ganske lod det mangle paa Omhu for Lærlingen. Naar jeg overhovedet kom ind paa Spørgsmaalet vedrørende manglende Omhu overfor Lærlinge og Domme ved Voldgift i saa Henseende, var det, som alt nævnt, fordi der kan tænkes særlige Tilfælde. Der kan f. Eks. være et Værksted, hvor der er 2—300 Lærlinge. Det er maaske ikke Indehaveren selv, der staar overfor Lærlingene, og sker der saa noget, der ikke bør ske, og falder der saa en Dom ved Voldgift, kunde det dog muligvis være uretfærdigt, at et saadant Firma helt skulde være afskaaret fra i Fremtiden at holde Lærlinge. Jeg mener, at man maa kunne finde en eller anden Maade at ordne det paa, skønt jeg i det hele og store indrømmer, at en mangelfuld Uddannelse og en Dom ved Voldgift for, at det har skortet paa Omhu, er noget, som man ikke skal gaa let hen over. Men der kan være særlige Forhold, som spiller ind her, og jeg mener, at der bør være en Appellinstans, som kan se nærmere paa Forholdene.

Den højtærede Minister dvælede ogsaa ved vore tekniske Skolers Pengeforhold og nævnede, at Haandværkerne gav 57 000 Kr., medens det offentlige gav over 600 000 Kr. Jeg har ikke Tallene ved Haanden, men selv om Haandværkerne kun har givet de 57 000 Kr., har de dog fra anden Side maattet skaffe andre Penge. De har maattet gaa Tigtergang til Kommuner og Sparekasser for at søge Tilskud, idet Staten jo ikke giver mere end det, der ydes fra anden Side. Og ved Dannelsen af Skolerne og ved Bygningen af dem er det Haandværkerne, de næringsdrivende, der

har maattet være den bærende Kraft, det staar fast. Det er rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at hvis Forholdene førte med sig, hvad jo ingen af os endnu ved, men hvad der kan være en vis Rimelighed for, at Arbejdet hører op paa et noget tidligere Tidspunkt end nu, er der intet i Vejen for, at den tekniske Undervisning kan begynde noget før og slutte noget før. Det afhænger jo i øvrigt af, om Lærerkræfterne og om Lærlingene er disponible, og om der er tilstrækkelig Plads i Skolerne.

Det ærede Medlem fra Frederiksborg mente, at man ikke kunde bebrejde Ministeren, at han havde været for hurtig; det skete jo saa tidt, at man bebrejdede Ministrene, at de var for langsomme. Der er noget, som hedder den gyldne Middelvej, og den synes jeg ikke, Ministeren har fundet her. Men jeg vil ikke haabe, at det skal være lige saa længe at føre denne Lov igennem som den forrige.

Den højtærede Minister talte til sidst nogle Ord om den arbejdende Del af Samfundet. Jeg ved ikke, om jeg opfattede det forkert, men hvis jeg opfattede Ministeren rigtigt, sigtede han derved udelukkende til Arbejderne. Jeg maa have Lov til at hævde, at de næringsdrivende i høj Grad hører til den arbejdende Del af Samfundet.

Laurits Jensen: Den højtærede Minister henvendte et Par Bemærkninger til mig angaaende de Spørgsmaal, jeg har rejst. I Anledning af min Udtalelse om, at Lovforslaget var præget af manglende Sagkundskab, sagde Ministeren: Vi har indhentet Raad, vi har spurgt de faglige Organisationer. Ja, deri har Ministeren Ret, men hvad kan det nytte, at man spørger Organisationerne og indhenter deres Raad, naar man ikke følger dem? I saa Fald er det ganske ligegyldigt. Angaaende Spørgsmaalet om 8-Timers Arbejdsdagen for Handelslærlinge fik jeg det Svar, at det maaske i Øjeblikket kunde være uheldigt for Handelen med de 8 Timers Arbejdsdag; men Ministeren præciserede, at om nogle Maaneder staar vi overfor en Løsning af Spørgsmaalet om Butikslukningen, hvorefter der vil blive tvungen Lukning af Forretningerne, naar de har været aabne i 8 Timer i Døgnet. Men saa længe den højtærede Minister ikke har faaet gennemført en saadan Lovbestemmelse, mener jeg, at der maa gælde særlige Bestemmelser for Handelens Ud-